

‘Ik wil er met de grove borstel door’

‘Politici zijn soms windhanen’, zegt Stefaan Nuytten.

Met Stefaan Nuytten stapt een kleurrijk figuur in de race om het voorzitterschap van Open VLD. ‘Tegenwoordig bekommert de partijtop zich te weinig om het echte liberalisme, ze denken te veel aan het behoud van de eigen carrière.’

BART BRINCKMAN - WOENSDAG 12 FEBRUARI 2020 - DS AVOND

Hij ziet zichzelf als een *‘pain in the ass’*. Lang geleden wierf Stefaan Nuytten (56 jaar) een zekere Bart Tommelein nog aan bij Anhyp (tegenwoordig Axa Bank). Als inwoner van Koksijde kocht hij zijn liberale lidkaart in Oostende, waar Tommelein burgemeester is. (*grinnikend*) ‘Bart heeft me al eens een oor aangenaaid, maar hij is een goede vriend. Ach, ik vond hem best goed als minister. Maar eerlijk, hij is burgemeester en parlementslid. Moet hij nu ook voorzitter worden? Enfin, ik geef niet graag mijn mening over andere kandidaten.’

Economist, fiscalist, adviseur van vennootschappen. Nuytten hoort thuis bij een partij als Open VLD. Sinds kort zetelt hij in de partijraad. De reacties overtuigden hem om een gooi te doen naar het voorzitterschap. ‘We kreunen onder de participatie. Ik wil er met de grove borstel door. Mijn kandidatuur beschouw ik nu al als geslaagd. Ik heb het allemaal eens kunnen zeggen. Maar wie weet word ik het wit konijn.’

‘Door mij komt er een tweede ronde, hoor ik als verwijt. *Jaja*, ik krijg telefoons van alle kanten, ook uit de M34 (*Melssensstraat 34 in Brussel, waar het hoofdkwartier is gelegen, red.*) met de vraag om me terug te trekken. De ene was al wat subtieler dan de andere. Maar ik heb geen zin om running mate te worden. Ik wil in de eerste plaats winnen en als dat niet lukt, een goed resultaat neerzetten waardoor men meer met de mening van de achterban rekening zal houden.’

‘Ik zie wel wie ik steun in de tweede ronde. Dat hangt af van de campagne. Ik merk dat ze zich nu al aanpassen. Plots beginnen Bart Tommelein en Egbert Lachaert over het te hoge overheidsbeslag. (*ironisch*) Politici zijn soms windhanen. Ik spreek wel alle complottheorieën tegen. Ik doe dit niet om Bart te schaden. Ik heb evenmin een deal met Vincent Van Quickenborne om in de tweede ronde Lachaert te steunen.’

Folklore

Nuytten beleefde een wat woelige geschiedenis bij Open VLD. Zo kwam hij onder meer in aanvaring met de partijtop in Koksijde. Volgens Nuytten werd hij daarom geboycot bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen, wat zijn mager resultaat als lijstduwer moet verklaren. De plaatselijke partijvoorzitter wilde hem na zijn kandidaatstelling zelfs niet laten spreken op de nieuwjaarsdrink.

Hij laat het niet aan zijn hart komen. ‘Die bladzijde is omgedraaid.’ Hij mikt op een hoger doel. ‘Tegenwoordig bekommert de partijtop zich te weinig om het echte liberalisme, ze denken te veel aan het behoud van de eigen carrière. Ik weet dat sommigen me wegzetten als een folklorekandidaat. Ze moeten mijn cv maar bekijken: ervaring in de banksector, gewerkt bij Bpost... Tegenwoordig ben ik een succesvol ondernemer. Ik werk dag en nacht.’

‘Politici werken niet meer samen, ze spelen stratego. *Homme d'état*, het bestaat niet meer. Als ze N-VA-voorzitter Bart De Wever een vraag stellen, zie je zijn computertje draaien. Al dat gedoe over de staats hervorming. Amazon draait een omzet die haast zo groot is als heel Europa, en dan willen de politici België opsplitsen in vier regio's. Ze hebben niet eens een oplossing voor Brussel. Ze blokkeren het land. Het is te belachelijk voor woorden.’

‘De angst regeert, het gezond verstand is weg. Ik ben graag de underdog. Ooit kwam ik het Antwerpse hoofdkantoor van Anhyp binnen, waar iedereen mij aankeek als “*dienen van Bachten de Kupe*”. Ik heb me daar toch maar opgewerkt. Als voorzitter zal ik no-nonsense zijn. De lokale besturen zetten de lijn uit. De helft van mijn wedde mag vast zijn, de andere

helpt variabel. Bedrijven werken nu eenmaal zo. Ik heb in het verleden mijn targets altijd gehaald.’

Bescheidenheid

‘Het loopt fout bij Open VLD. Drie tot vier mensen bedisselen alles in het bureau van Gwendolyn (*Rutten, red.*) en duwen het dan naar beneden. Dat heeft ook die ruzie tussen Rutten en Alexander De Croo getriggerd, die wilde helemaal niet weten van een paars-groene regering. Voor Lachaert betekende dit een *go* om voor het voorzitterschap te gaan. Dat overschreed een rode lijn.’

‘Ik herinner me de evaluatie van de jongste verkiezingen in Brugge. Gwendolyn kwam te laat. Het kwam er op neer dat de partij het in vergelijking met de anderen niet goed had gedaan. Pas helemaal op het einde kreeg ik de microfoon, minutenlang stak ik tevergeefs mijn hand op. Ik zei dat ze beter Tom Van Grieken had gefeliciteerd met zijn uitslag, in plaats van hem als ondemocratisch af te branden. En dat ze liberale kiezers die uit protest naar Vlaams Belang waren overgestapt, moest respecteren. Ik kreeg applaus van de zaal, maar geen hand van haar toen ze vertrok.’

‘Wat is er mis met bescheidenheid? Ze steek best de hand in eigen boezem. Ze dacht dat ze het succes van de gemeenteraadsverkiezingen even kon herhalen, maar de federale verkiezingen liepen anders. Philippe De Backer (*Voormalig federaal minister van Open VLD die in januari 2019 bekendmaakte dat hij uit de politiek stapte, red.*) overigens een bekwaam man, had overschot van gelijk om foert te zeggen nadat ze hem genegeerd had. Ze wilde in Antwerpen absoluut een wit konijn. Als ik de studiedienst om cijfers vraag, krijg ik niet eens antwoord.’

Traagheid

‘De partij mist oog voor de bekommernissen van de mensen. Bedrijfsleiders worden gepest, de overheid is niet efficiënt genoeg. We moeten zonnepanelen installeren, maar door de afschaffing van de terugdraaiende meter verdienen we er niks aan. Hoe kan dit, wij hebben toch formidabele achterstand in de productie van groene energie?’

‘Of ze voeren trajectcontroles in. Als ik van Koksijde naar mijn bureau in Zwevegem rijd, doe ik daar tegenwoordig meer dan een uur over. Vroeger was dat veertig minuten. Een week voor de verkiezingen verkondigen Tommelein en Van Quickenborne vervolgens dat het allemaal veiliger is geworden. De ontsluiting van de Westhoek ligt intussen twintig jaar onder het stof. De mensen pikken dit niet langer.’